

1918

**PUHEET SODASTA JA RAUHASTA
VSDTP(b):n KK:n ISTUNNOSSA
TAMMIKUUN 11 (24) pnä 1918**

PÖYTÄKIRJAMERKINNÖT

I

Ensimmäisenä ottaa puheenvuoron tov. Lenin, joka huomauttaa, että tammikuun 8 (21) pnä pidetyssä kokouksessa tästä kysymyksestä oli havaittavissa kolme näkökantaa, ja asettaa kysymyksen, käsitelläänkö kysymystä hänen esittämiensä teesien mukaan kohta kohdalta vai aletaanko yleinen keskustelu. Hyväksytään viimeksi mainittu ehdotus ja puheenvuoro annetaan tov. Leninille.

Alussa hän esittää edellisessä kokouksessa ilmenneet kolme näkökantaa: 1) aluevaltauksia edellyttävä erilliskansainvälinen rauha, 2) vallankumouksellinen sota ja 3) sodan julistaminen loppuneeksi, armeija kotiutetaan, mutta rauhaa ei allekirjoiteta. Edellisessä kokouksessa ensimmäinen näkökanta sai 15 ääntä, toinen 32 ja kolmas 16.

Tov. Lenin huomauttaa, että bolshevikit eivät ole koskaan kieltäytyneet puolustussodasta, mutta tätä puolustus-sotaa ja isänmaan puolustusta varten täytyy olla olemassa tietty konkreettinen tilanne, jollainen on nykyään olemassa, nimittäin: sosialistisen tasavallan puolustaminen tavattoman voimakkaalta kansainväliseltä imperialismita. Kysymys on vain siitä, millä tavalla meidän tulee puolustaa isänmaata — sosialistista tasavaltaa. Sota on uuvuttanut liiaksi armeijan; hevoskanta on sellainen, ettemme pysty kuljettamaan pois tykistöä hyökkäyksen sattuessa; saksalaisten asema on Itämeren saarilla niin hyvä, että he pysyvät hyökkäyksen alkaessa valtaamaan Räävelin ja Pieta-

rin paljain käsin. Jatkamalla sotaa tällaisessa tilanteessa voimistaisimme tavattomasti Saksan imperialismia, rauha joudutaan kumminkin solmimaan, mutta rauhanehdot tulevat olemaan silloin raskaammat, koska rauhaa emme tule tekemään me. Epäilemättä rauha, joka meidän on nyt pakko tehdä, on hävyttömän kurja, mutta jos sota alkaa, hallituksemme suistetaan vallasta ja rauhan solmii toinen hallitus. Nykyään nojaamme paitsi proletariaattiin myös talonpoikaisköyhälistöön, joka hylkää meidät jos sotaa jatketaan. Sodan pitkittämisestä on etua Ranskan, Englannin ja Amerikan imperialismille, mitä todistaa esimerkiksi se Krylenkon päämajassa tehty ehdotus, jonka mukaan amerikkalaiset tarjoavat 100 ruplaa jokaisesta venäläisestä sotilaasta. Vallankumouksellisen sodan kannattajat ovat viitanneet siihen, että me kävisimme siten kansalaissotaa saksalaista imperialismia vastaan ja että herättäisimme sillä tavalla Saksassa vallankumouksen. Mutta Saksahan kantaa vasta kohdussaan vallankumousta, kun taas meillä on jo syntynyt täysin terve lapsi — sosialistinen tasavalta, jonka me saatamme tappaa aloittamalla sodan. Meillä on Saksan sosialidemokraattien kiertokirje, tietoja siitä, miten meihin suhtautuu kaksi keskustalaisvirtausta, joista toinen katsoo, että meidät on lahjottu ja että Brestissä esitetään parhaillaan komediaa, jonka osajako on etukäteen suoritettu. Tämä osa hyökkäilee meitä vastaan sen johdosta, että olemme solmineet välirauhan. Kautskyilaisten toinen osa sanoo, että bolshevikkijohtajien henkilökohtaista rehellisyyttä ei voida lainkaan epäillä, mutta että bolshevikkien menettely on psykologinen arvoitus⁵⁷⁶. Emme tunne vasemmistososialidemokraattien mielipidettä. Englannin työläiset kannattavat rauhanpyrkimystämme. Rauha, jonka solmimme, on tietystikin hävyttömän kurja, mutta me tarvitsemme aikaa voidaksemme panna toimeen sosiaalisia uudistuksia (ottakaamme vaikkapa vain kulkulaitos); meidän on lujitettava asemaamme, ja siihen tarvitaan aikaa. Meidän on nujerrettava lopullisesti porvaristo, ja sitä varten on tarpeen, että molemmat kätemme olisivat vapaat. Jos teemme näin, vapautamme molemmat kätemme ja silloin voimme käydä vallankumouksellista sotaa kansainvälistä imperialismia vastaan. Tähän mennessä luomamme vallankumouksellisen — vapaaehtoisen armeijan rivistöt ovat tulevan armeijamme upseeristoa.

Se mitä tov. Trotski ehdottaa — sota lopetetaan, kieltäydään allekirjoittamasta rauhansopimusta ja kotiutetaan armeija — on kansainvälistä poliittista mielenosoitusta. Vetämällä joukkomme pois luovutamme Eestin sosialistisen tasavallan saksalaisille. Sanotaan, että solmimalla rauhan me annamme vapaat kädet japanilaisille ja amerikkalaisille, jotka valloittavat heti Vladivostokin. Mutta ennen kuin he ehtivät edes Irkutskiin, me olemme lujittaneet sosialistisen tasavaltamme aseman. Allekirjoittamalla rauhansopimuksen petämme tietenkin itsenäistyneen Puolan, mutta säilytämme sen sijaan Eestin sosialistisen tasavallan ja teemme mahdolliseksi voittojemme varmistamisen. Teemme tietysti käännöksen oikealle, mikä johtaa hyvinkin likaisen läävän kautta, mutta meidän on se tehtävä. Jos saksalaiset ryhtyvät hyökkäykseen, meidän on pakko allekirjoittaa mikä tahansa rauhansopimus, joka siinä tapauksessa on tietenkin oleva epäedullisempi. Kolmen miljardin sotavero ei ole liian kallis hinta sosialistisen tasavallan pelastamisesta. Allekirjoittamalla nyt rauhansopimuksen, osoitamme laajoille joukoille kouraantuntuvasti, että imperialistit (Saksan, Englannin ja Ranskan imperialistit), jotka ovat vallanneet Riian ja Bagdadin, jatkavat tappeluaan, kun sitä vastoin me kehityimme, sosialistinen tasavalta kehittyy.

2

Tov. Lenin sanoo olevansa eräissä kohdin toista mieltä kuin hänen kannattajansa Stalin ja Zinovjev. Toisaalta Lännessä on kylläkin joukkoliikettä, mutta siellä vallankumous ei ole vielä alkanut. Jos kuitenkin muuttaisimme siitä syystä taktiikkaamme, niin olisimme kansainvälisen sosialismin kavaltajia. Zinovjevin kanssa hän ei ole samaa mieltä siitä, että rauhanteko heikentäisi joksikin aikaa liikettä Lännessä. Jos uskomme, että liike Saksassa pääsee kehittymään heti rauhanneuvottelujen katkettua, niin meidän pitäisi uhrautua, sillä Saksan vallankumous on oleva meidän vallankumoustamme huomattavasti voimakkaampi. Mutta koko asia on siinä, ettei liike ole siellä vielä alkanut, kun taas meillä on jo syntynyt äänekkäästi huutava lapsi ja ellemme me nyt sano selvästi, että suostumme rauhan-

tekoon, niin tuhoudumme. On tärkeää, että pysymme pysytyssä, kunnes yleinen sosialistinen vallankumous puhkeaa, ja sen voimme tehdä vain solmimalla rauhansopimuksen.

3

Tov. Lenin ehdottaa äänestettäväksi, että me pitkitämme kaikin tavoin rauhan allekirjoittamista.

*Julkaistu ensi kerran v. 1922
N. Leninin (V. Uljanovin)
Kootuissa Teoksissa, XV osa*

*Julkaistaan
käsinkirjoitetun
pöytäkirjan mukaan*